

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

วัดเป็นสถานที่ที่มีขอบเขตเหตุผล

ในคราวนี้นั้นนะชักโกโรโกโสไปทุกอย่างแล้วนะ เราไม่ได้เข้าไปดูเลยเป็นเดือน ๆ หลายเดือนแล้ว ไม่อยากไปไหนมาไหนแหละ รถเข้านรถออกไม่ว่าเวลาไหน พระนอนหลับอยู่จะมาปลุกพระกระมัง เสียงชู้ ๆ ซ่า ๆ กลางคืน มาไม่มีเวล่ำเวลามาเยี่ยมกันหาอะไร ในคราวนี้นั้นนะ พวกไหนพวกยุงอยู่ในคราวนี้ะ ยิ่งทับเข้ามา ๆ เราแก่เข้าเท่าไรยิ่งทับหนักเข้า ๆ ทุกด้านทุกทางนะ เรายิ่งมองไม่ถึงมองไม่ทั่วแล้วก็ยิ่งเรื่องยุ่งเข้าเรื่อย ๆ รถเข้าในคราวนี้ไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์นะ อยากเข้าเวลาไหนก็เข้า อยากออกเวลาไหนก็ออก บางทีเราต้องลงมาถามพระ ผิดสังเกตเอามาก ว่ารถมาจากคร้ว นะ ถ้าเรารู้รถมาจากคร้วมาแต่ต้นเราจะมาดักตีขาอยู่ตรงนั้นละ ทางออก ทำไมไม่รู้เวล่ำเวลา

วัดเป็นสถานที่ที่มีขอบมีเขตมีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์ ทำไมมาโกโรโกโสทำลายวัดนี้พวกนี้ เรานุโลมให้อยู่เท่าไรยิ่งแน่นเข้า ๆ ปกติพระใครมาอยู่ด้วยได้ เราก็นุโลมขนาดนั้น ท่านอยู่ของท่านโดยเฉพาะ ๆ ยิ่งพ่อแม่ครูจารย์มันแล้วใครไปยุ่งไม่ได้เลย นี้อนุโลมจนอนุแหลกเวลานี้ะ เลอะ ๆ เทอะ ๆ ใครมาไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์มาเยี่ยมกันหาเวลาไม่ได้ มาหาอะไรกันตอนกลางค่ำกลางคืน พอเริ่มมืดท่านก็ปิดประตูวัดมีขอบเขตนี้ะ มายั่วเยี้ย ๆ อะไรไม่มีเวล่ำเวลา พวกนี้พวกหาเวลาไม่ได้นะ พวกเดือน ๙ ยุ่งตลอดเวลา มาจะดูกฎระเบียบอันดีงามไม่ดูนะ ดูเรื่องบ้าของเจ้าของนั่นแหละ ดูไม่ดูก็เป็นบ้าเต็มตัวอยู่แล้วจะให้ดูอะไรอีก ไม่มีเวลาสงบเลยในคราวนี้นั้นนะ ยั่วเยี้ย ๆ เข้าออกอยู่ตลอดเวลา มองดูแล้วดูไม่ได้เลย เลอะเทอะที่สุดคือในคราวนี้ ก็มาแค่ศาลานี้เราห้ามไม่ให้เข้าโน้นเด็ดขาดเลย พระท่านภาวนาของท่าน

วัดนี้เราไม่ต้องการอะไรนะ วัดตุลิ่งของเงินทองอะไรต่าง ๆ เราไม่ได้ยุ่ง เครื่องโซฟโซฟาเหล่านี้เอามาไล่เอากลับหมด อย่าเอามาอวดประสาภิเลส เราว่าอย่างนี้ ไม่ได้เลิศกว่าธรรมแหละ มันยุ่งเข้ามาเรื่อยนะ อันนั้นเอามา ๆ เดี่ยวก็มีต้นไม้มาด้วยนะ เอามาตั้งตามหน้ากุฏิเรา เราไม่ปัดขี้จะฟาดอยู่ตามแถวนั้น ต่อไปเราจะไม่ทำถานจะซื้ออยู่ตามแถวนี้ละ มาประดับตกแต่งหาอะไร ตกแต่งหัวใจเจ้าของชิมันสกปรกอยู่ตรงนั้น มาตกแต่งอะไรภายนอก นี่เรื่องโลกเรื่องสงสารเรื่องกิเลสตัณหาต่างหากไม่ใช่เรื่องธรรม พวกอยู่ในวัดยังเข้าไปกองอยู่หน้ากุฏิเราเห็นไหมนั่น เดี่ยวจะชนเข้ามาเรื่อย ๆ นะ

เราเคยตัดหนหนึ่งเจ็บไปนาน นี่มาไพล่ขึ้นอีกแล้วนะ ตัดหนหนึ่งเจ็บไปนาน ยังไง มันฟาดใส่รถกระบะมาเต็มรถกระบะ ต้นดอกไม้ นะ บึง ๆ เข้ามา เป็นผู้ใหญ่เสีย

ด้วยไม่ใช่ผู้น้อย คิดว่าเราจะหมอบลະซี โถ นี่เอามาอะไร ของดีหรือนี้ เราก็ออย่างนั้น ของดี เอามาที่ไหนเอามาทำอะไร จะมาวางประดับหน้าศาลานี้ เต็มรถเลยนะรถกระบะใหญ่ เออ เอลงที่นี้ละพวกญาติโยมทำไมดีเหมือนพระทำ ให้พระท่านจัดทำเองดีกว่า เอ้า ชนลง บอกเอ้าชนลงให้หมด พอชนลงหมดแล้ว ไปกลับได้ พระท่านจะจัดการเอง พอเขาหนีไปหมดแล้วก็เอาล้อ(รถเข็น)มา ชนใส่ล้อแล้วฟาดเข้าป่าหมดเลย สองสามวันมาดู เอ้ ไปไหนหมด โห ของอย่างนี้เอาไว้อย่างนี้ไม่ปลอดภัย เราวังนั้น ท่านเอาไปไว้ที่ไหน เขาก็ไปเที่ยวละดู ดูที่ไหนก็ไม่เห็น ตั้งแต่นั้นมาเลยเงียบ

เดี๋ยวนี้มาไผ่ขึ้นอีกแล้วนะ กำลังไผ่ขึ้นอีกแล้ว เราชนฟาดเข้าป่าหมดเลยจริง ๆ นี่นะ ก็ล้อไม่รู้แหละ เอามาทำอะไรของอย่างนี้ พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนให้เอาของเหล่านี้มาประดับประดาตบแต่ง ลายคงลายคราม เป็นบ้าไปหมดโลกหมดสงสาร มันมีศาสนาเมื่อไรเดี๋ยวนี้ติดตัวชาวพุทธเรานะ มีแต่เรื่องกิเลสเต็มบ้านเต็มเมือง ดูแล้วสลดสังเวชจนจะตาย จวนตายเท่าไรยิ่งสลดสังเวชมากขึ้นทุกวัน ดูโลกไม่ได้เข้าไปทุกวัน ๆ สกปรก หัวใจไม่มีการส่องดูเลย เป็นยังไงหัวใจมันคิดอะไรบ้าง ไม่ดูเลย ดูแต่บ้าข้างนอก เหล็กกันเป็นบ้ากัน คนนั้นมีนั้น คนนี้อยากมีนี้ คนนั้นมีอันนั้น มีแต่เป็นบ้ากันไปทั่วโลกทั่วสงสาร หัวใจเป็นไฟไม่ดู

สกปรกนะฆราวาสไม่เหมือนพระ พระเราก็ไม่ได้ว่าไปทุกวัดนะ วัดดีก็ดี วัดเลวก็เลว เลวยิ่งกว่าฆราวาสอีกก็เยอะ พูดอย่างตรงไปตรงมานี้เรียกว่าพูดเป็นธรรม ต้องพูดอย่างนั้น บวชเข้ามาเป็นพระเอาผ้าเหลืองคลุมหัวแล้วก็หยิ่งละซี ใครจะไปหยิ่งยิ่งกว่าพระวะ ตัวสั่งสมทฐิมานะทุกสิ่งทุกอย่าง ความสกปรกอยู่กับพระนั่นแหละ พระองค์ไม่ดีเป็นได้จริง ๆ วัดไม่ดีเป็นได้จริง ๆ จะไม่เป็นยังไง เห็นอยู่ต่อหน้าต่อตาไม่ได้อุตริ วัดดีเราก็มั่วว่า เราไม่ได้ว่าไปลุ่มสี่ลุ่มห้านี้ เราวังที่ไม่ดีที่เป็นที่ตำหนิของธรรมของพระพุทธเจ้าเอามาว่า

บวชมาแทนที่จะชำระสะสางกิเลสค้นหาเครื่องสกปรกโสภณ กลับมาสั่งสมยิ่งกว่าฆราวาสญาติโยมเขาก็คง ใครจะเก่งกว่าพระวะ แต่ไม่ได้นะเป็นผีตัวหนึ่ง พระเป็นของเล่นเมื่อไร นั่นละผีตัวหนึ่งดูเอา ตัวเป็นผีมันมีแต่ไม่ได้นะ อวดผ้าเหลืองนั่นแหละเอาผ้าเหลืองคลุมหัวใครก็ไม่แต่ละซี สนุกหยิ่งละ พองชน โห พูดแล้วทุเรศนะ สุดท้ายพระดูพระก็จะดูไม่ได้ มีทุกแบบ ๒,๕๐๐ นี้ ขึ้นทุกแบบ ๆ ละ เดี่ยวนี้กำลังเกาะรถเดือน ๙ พระเกาะท้ายรถเดือน ๙ โอ้ย ทุเรศหลาย พระเดือน ๙ เกาะท้ายรถเดือน ๙ ดูไม่ได้เลย เจ้าของสบายไปเลย อย่างนั้นแล้วมันหน้าด้านพอแล้วอายอะไร อายศีลอายธรรมที่ไหน ไม่อาย นี่เรียกว่ากิเลสมันไม่ได้ยอมใครแหละ หน้าด้านที่สุดคือกิเลส พอ

หลวมมือมันสอดมือเข้าไป หลวมแขนสอดแขนเข้าไปกิเลส มันไม่หย่อนไม่อ่อนข้อ
กิเลส

คำว่าชี้เกี่ยของกิเลสไม่มี มีแต่ชี้เกี่ยของสัตว์โลกที่กิเลสบีบบังคับให้ชี้เกี่ย
ถ้าเรื่องศีลเรื่องธรรมตัวชี้เกี่ยใหญ่ กิเลสบีบบังคับให้ชี้เกี่ย ตัวกิเลสเองไม่ชี้เกี่ย ไม่
มีคำว่าวัย...กิเลส ไม่มีคำว่าเผาแก่คร่ำคร่าชราครบเกษียณอย่างนั้นอย่างนี้ไม่มี...กิเลส
มีแต่แข็งแรงแรงเหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นจึงทำโลกให้ร้อนไปได้ทั่วหน้ากันหมด ใคร
จะเรียนสูงเรียนต่ำเอามาอวดกัน อวดน้ำลายกันเฉย ๆ ความรู้สู้หาไม่ได้ ทำไป
โกโรโกโส ผู้เรียนรู้นัก ๆ นั้นแหละผู้ตัวทำทุจริตมาก ๆ ตัวไม่มีศีลธรรมตัวนี้ตัว
สกปรกมาก ตัวเหยียบย่ำทำลายประเทศชาติบ้านเมืองมาก คือตัวนี้เองจะเป็นตัวไหน
ไป ตาสีตาสาไม่ไปทำนะ

เมื่อวานนี้ก็เอาของไปแจกทางนันทน์ทางน้ำหนาว ไม่ไปนานแล้ว สงสารเขา ไปเห็น
แล้ววิ่งหอบมา เอาข้าวไปได้พอดีกับ ๒ จุด ของมีกำหนดเท่านั้นคนเท่านั้นครอบครัว
เท่านั้นครอบครัว เอาไปลงให้ครอบครัวละถุง ๆ เงินให้ครอบครัวละ ๕๐๐ ๆ เด็กให้
คนละร้อย ๆ นาน ๆ เราไปที่หนึ่ง ๆ เพราะเราไปหลายด้านหลายทางไม่ได้หยุดนี่นะ
ทำประโยชน์ให้โลก เอาไปสองหมื่นกว่าเฉพาะเงินสดนะ ชื่อสิ่งของไปไม่นับ หมดเท่าไร
เป็นหมดเราไม่เคยคำนึงกับมันยิ่งกว่าหัวใจโลก เพราะฉะนั้นเราถึงดูโลกละซี สิ่งเหล่านี้
นั้นเราไม่เห็นมีขัดข้องอะไรกับมัน เพราะฉะนั้นเราถึงไม่ดูมัน แต่มนุษย์นี่จิตมันปิดกัน
มันเกี่ยวข้องกันเกี่ยวโยงกัน เพราะฉะนั้นถึงได้ดูมนุษย์คนอื่นไม่ดู

วันนี้เราก็จะไปละ เอาของไปโรงพยาบาลไกลนะวันนี้ สงสาร ไปมันอยู่ด้วยกัน
๒ โรง เอาไปไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย แต่ว่าเต็มรถนะ หากไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยเพราะ
แบ่ง ๒ โรง อยู่ใกล้กัน ถ้าไปโรงเดียวก็เต็มรถ เทปี่วะเลย ได้มาก เอาไป ๒ โรงก็ต้อง
แบ่งครึ่ง แต่รถนั้นเต็มรถ วันนี้จะเป็น ๒ โรง มันไกล ๓ ชั่วโมงกว่ากว่าจะถึง ไปเทปี่วะ
แล้วก็มาเลยนะ เราไม่ลงกระทั่งรถนะ ไปที่ไหนเหมือนกันไม่ลงรถ นั่งอยู่บนรถให้เขา
ขนของลง ๆ เสร็จแล้วติดเครื่องแล้วบึ่งออกเลย ๆ ไปส่งแล้วกลับขนาดนั้นค่าพอดี ๆ

เราทนเอา ทุกข์ขนาดไหนเราก็กินทนเอาเพื่อหัวใจโลก พวกญาติโยมลูกศิษย์ลูกหา
ก็เอาของมาให้เรื่อยเราก็กินแจกเรื่อยอย่างนี้ละ ให้เขาแจกช่วยก็มีเยอะ ออกไปทางจุดไหน
ๆ เราเป็นคนสั่ง จุดไหนสำคัญ ๆ เราสั่งให้เขาเอาไปลงตามจุด ๆ ความทุกข์ความจน
ไม่โดนใครเข้าก็ดูดีซี ลองครัวไฟของใครก็ตามในอุดรฯเราไม่แหล่อย่าไปพูดไกลเลย
กำลังหัวขำมาดั้นดั้นตายวังเข้าไปในครัว มีอสังเข้าไปในกล่องข้าวก็ไม่มีข้าว ล้วง
ลงไปในหม้อก็ไม่มีอาหาร ล้วงเข้าไปในเตาก็มีแต่ไฟเผามือเอา จะเป็นยังไงพิจารณา

เอาซี ท้องมันติดมันดินจะตาย หิวนะ เอามือล้วงเข้าไปตรงไหนไม่มีอะไรติดมือมาเลย เป็นยังไงพิจารณาซิ

นี่ละความทุกข์จนไม่โดนใครเข้าก็ดี ถ้าโดนแล้วเป็นอย่างนี้แหละ เพราะฉะนั้น จึงต้องเห็นใจกัน มนุษย์อยู่ร่วมกันมนุษย์อาศัยกันไม่ได้ไม่มีในโลกนี้ มนุษย์เป็นสัตว์ หมูสัตว์พวก มีคุณค่าเพราะการอยู่ร่วมกัน การเสียสละกัน ไม่ได้มีคุณค่าเพราะอยู่ด้วยกันเหมือนสัตว์นะ มนุษย์อยู่ร่วมกันด้วยความมีคุณค่า เสียสละ ให้อภัยซึ่งกันและกัน

รถมอเตอร์ไซค์ก็ให้พากันระมัดระวังนะ เดี่ยวนี้ค่อยดีขึ้นบ้างแล้ว มันตายอยู่ตามถนนหนทางมากเข้า ๆ ก็สอนเจ้าของนั่นแหละ ไปที่ไหนเห็นแต่รถมอเตอร์ไซค์ ตาย รถตายด้วยคนตายด้วย มันขี่ปาดหน้าปาดหลังปาดซ้ายปาดขวา รถเขามาตาม จังหวะของเขา หลีกอันนี้อันนั้นมา โผล่มาก็โดนบั้ง ไม่ทราบจะหลบยังไงรถยนต์ รถยนต์ไม่ผิดแต่ครั้งอันนี้เวลาทำลงไปแล้วก็เลยผิดทั้งสอง เสียไปทั้งสองนั้นละ เดี่ยวนี้ค่อยดีขึ้น ให้บอกกันเตือนกัน คนสู่มสู่มห้าอย่าเอาไปขับมอเตอร์ไซค์ ลูกเต่าหลาน หลานของใครก็ตามให้ฝึกหัดขับให้เรียบร้อย ให้อุจจกกฎจราจรเสียก่อนค่อยให้ขับออกไป อย่าขับสู่มสู่มห้านะ มันตายเคลื่อนอยู่ตามถนน

เราไปอยู่ทุกวันไม่เห็นได้ยังไง ตายแบบนี้เป็นยังไงใครผิดใครถูกมองดูพับก็รู้ มีแต่มอเตอร์ไซค์ รถยนต์ไม่ค่อยผิดนะ แต่รถยนต์ก็เสียหายไปด้วย เป็นอย่างนั้นนะ สี่แยกมันไม่น่าจะมาตายอยู่ตรงกลางสี่แยก มันยังตายได้ มันเข้ามาหาอะไรสี่แยก ทางหลวงทางเอกก็รู้ที่อยู่ ทางเอกทางโทเขาบอกอยู่ มันฝันเข้ามาอะไร ตายอยู่ตรงกลางนั้นเลย ใครผิดมองดูก็รู้ เด็กดูก็รู้ ก็มอเตอร์ไซค์ผิดร้อยประตุนั้นเองจะเป็นใครผิด มันโผล่มาหาอะไร เขาไม่มากันทั้งบ้านทั้งเมือง มันมาหาอะไรมาตายอยู่ในนั้น เห็นอยู่เรื่อย ๆ

เราไม่ได้ไปบอกให้เขาเอาควายมาปล่อยแถวนี้ดู เราไปงานศพอาจารย์บุญ พึ่งกลับมา อันนี้มันไม่เจ็บ อดขบขันไม่ได้นะ ถ้าเจ็บแล้วขันไม่ลง นี่ไม่เจ็บมันพอขบขันดี ๆ ควายตัวหนึ่งมันก็หากินไปตามเรื่อง รถคันนั้นก็บึ่งมาทางนั้น รถคันนี้ก็บึ่งมาทางนี้ มันไม่ทราบจะหลบไปทางไหนก็เลยหลบมาทางนี้ พอดีรถสามล้อเครื่องคันนี้ก็มาข้างนี้ อีก มันหลบทางโน้นก็มาชนเอาสามล้อเครื่อง สามล้อเครื่องก็เทกระຈาดกันลงกอง เดี่ยวนี้มันลุกขึ้นได้หรือยังก็ไม่รู้ได้ ๕ ปีแล้ว ลุกได้หรือยังก็ไม่รู้ คนกองกันอยู่ไม่เจ็บ เราก็เลยอดหัวเราะไม่ได้ ควายตัวนั้นพอรอดตายได้มันก็เปิดเลย ควายไม่เจ็บ คนก็ไม่เจ็บสักคนหรอก มันหากพอขบขันดี ๆ ถ้าเป็นอย่างนั้นพอค่อยยังชั่ว พอเราจะไปหาควายมาปล่อยแถวนี้สัก ๔-๕ ตัว ให้ฟาดพวกนี้เทกระຈาดกัน

เอาละให้พร